

Delta etter evne i arbeidet med å spre sannheten om norsk idrettsungdoms kamp mot den nye meddelalder. La ditt motto være:
SOM DINE DAGER ER, SKAL DIN STYRKE VÆRE!!

Statsminister Nyggardsvolds tale for mennene fra Lofoten under velkomstmiddagen i London den 8. mars 1941.

Norske kvinner og menn!
Det er en stor glede å hilse en flokk tapre nordmenn vel mott.
Over 300 er kommet hit for å kjempe for Norges frihet. Velkommen i rekken. Velkommen til tapre norske soldater og sjømenn.
Det norske folk er en liten n sjøn. Den bor i et hårdført land, med døtte landet.

Norge er et vakkert land. I alle de tusen hjem er slektens arbeide nedlagt gjennom århundredene. Fars og mors arbeide binder elskten til hjem og land
Vår historie forteller, at friheten, den personlige frihet, alltid har vært en hellig sak for oss. Og historien forteller også, at når det ble gjort forsøk på å krenke folkets gamle frihet, da drog folk heller ut. Da reiste de ut til andre land for å bygge sine hjem der. Det som førte frem til full selvstendighet var at det aldri lyktes å kue denne frihetstrangen.

Vårt land er et hærtatt land. Det er ikke lenger ~~fx~~ så, at man kan tenke og tale fritt. Loven nedtramas av soldatens hel. De sier at de vil gjønnemfore en nyordning. Å nei. Det er ikke noe nytt system, dette. Det er bare et forsøk på å tvinge menneskeheden tilbake til den svarteste middelalderen.

Men også nu står folket vårt fast. Det norske folk eksler friheten, og vil ha friheten tilbake. Som før i historien har nordmenn reist fra landet for å kjempe for friheten. Dere har gått inn i kampon for Europas frihet og for gjennomgangen av Norges frihet. Vi takker dere. Sammen skal vi engang reise hjem og vise vår vilje til å bygge landet vårt igjen. Dette binder oss alle fastere og varigere sammen enn nogensinde før i Norges historie.

Dere skal nu selv få se at løgnpropagandaen om England ikke er riktig. Dere skal få se at London ikke er ødelagt.. Vi, som har vært her en dag, har sett hvorledes det engelske folk har tatt opp kampen. Vi har sett dem begynne en kamp som skal føre til seir. Vi tror på den militære innsats som nu forberedes av nordmenn i England. Den norske marine og de norske sjømenn har allerede gjort en stor innsats i de allierte kamp.

Det er med forferdelse vi tenker på hvorledes en fremmed makts krigsmaskin gikk over Norge, og at der finnes nordmenn som kjemper for undertrykkerne. Når Norge etter er fritt, kommer det til å bli tungt. Vi behover hver enkelt nordmann. Og vi hilser dem derhjemme som daglig gjør sin innsats. Vi skal vise at vi er ett rike, og ett folk. Og en gang om ikke så lenge skal vi ta fatt og bygge vårt land.

oo0oo

Nr. 10.
Fra den frie, norske presse.

Rundskrivelse fra
POLITIDEPARTEMENTET.

Tjenestesak.

Herr politimester.

Forholdet mellom politiet og hirden.

Til herr politimesteren personlige kunnskap og til videre kunngjøring blandt de herr politimesteren underordnede embedsmenn meddeles, at det etter avtale mellom Politidepartementet og hirdens øverste ledelse er opptrukket følgende retningslinjer for forholdet mellom politiet og hirden:

1. Politiet er eneste bærer av politimyndighet og er alene ansvarlig for opprettelsen av ro og orden.
2. Alle rettslige skritt som anholdelse, avhør, beslag m.v. tilligger alene politiet. I tilfelle hirden griper inn ifølge den rett som tilligger enhver norsk borgers i henhold til straffeprosesslovens § 232, skal den anholdte straks overleveres til politiet og en nøyaktig forklaring om årsaken til anholdelsen avgis.
3. Hirden underretter straks politiet når den får kjennskap til en statsfiendtlig handling, fornærmelser mot NS eller hirden, og politiet igangsetter straks etterforskning i slike tilfelle.
4. Hirden har som alle andre borgere rettersjonsrett og kan på stedet gjengjelde fornærmelser mot NS og hirden. I slike tilfelle griper politiet ikke inn; undtatt hvor det er nødvendig for å gjenopprette ro og orden.
5. Ved avhør skal hirdmenn forklare seg for politiet. I avhør angående politiske saker skal det fortrinsvis benyttes politimenn, som er medlemmer av NS.
6. Politiets arbeid og uniform skal i enhver henseende respekteres. Der skal søkes kontakt mellom politiet og hirden, og best mulig samarbeid søkes oppnådd.
7. I tilfelle det fra politiets side klages over hirden, skal saken sendes gjennom politimesteren til Politidepartementet, som vil ta saken opp med hirdens øverste ledelse. På samme måte vil hirden ved klage overfor politimenn gjennom ledelsen forelegge saken for Politidepartementet. En overordnet hirdmann har refsesmyndighet overfor en underordnet hirdmann. Forgjelse av en enkelt hirdmann bør fortrinsvis meldes til hans nærmeste føresatte eller hirdens øverste ledelse og eventuell innkallelse, straffeforfølging, arrestasjon eller lignende snarest mulig meddeles hans nærmeste overordnede. Meddelelse om arrestasjon av hirdmenn må også straks meldes Politidepartementet med angivelse av hvad vedkommende er siktet for.

Oslo, den 6. juni 1941.

Jonas Lie.

K. Frigaard.

DEN AKADEMISKE FRONT HOLDER.

NS er rasende på alle intelektuelle, særlig studentene og universitetslærerne. I bitter selverkjennelse om den årlige tilslutning og interesse har Ulf Breien sendt ut følgende cirkulære til de NS-studenter som finnes i Oslo:

Cirkulære
Til medlemmer av NSS' Oslogruppen.

1. Da det på de siste møter har vært dårlig fremmøte av medlemmer, meddeles herved at fra og med neste møte består det er absolutt møteprik.

2.
Det vil bli ført kontroll med at samtlige møter. Fritatt er bare de som på forhånd har sendt inn skriftlig begrunnet premisjonssoknad.

2.
3.
4.

HEIL OG SEL
Ulf Breien (s.)

av "ALT FOR NORGE", nr. 26 av 18. juni 1941.

Ledelsen i Norges husmorforbund avsatt.

Norges husmorforbund har ca. 30.000 medlemmer fordelt på over 600 foreninger utover hele landet. Forbundet har alltid vært upolitisk.

Fredag den 13. juni kl. 10 blev ørespresidenten, fru Marie Michelet, formannen Amalie Øvergaard og viseformannen Kaja Bruun og Eva Cøllett nedkalt til det tyske sikkerhetspoliti, hvor det blev dem meddelt at de var avsatt fra sine stillinger i Norges husmorforbund. Det blev ikke gitt noen grunn, og det var heller ikke adgang til å gjøre spørsmål. Sen ny ledelse blev innsatt Norges husmors forbunds kretsformann i Nedre Buskerud frue Falch Svens og Betty Thorsen, medlem av Norges husmorfuds arbeidsstyre. Begge er medlem av Nasjonal samling. Fru Falch-Svens er NS fylkesleder i Buskerud, fru Betty Thorsen har like til det siste sittet i arbeidsstyret i Oslo uten at noen har hatt anse om det som forestod. Husmorfuds eindom er beslaglagt.

Det vil etter dette være klart at Norges husmorforbund ikke lenger vil bli ledet etter de samme prinsipper som tidligere. Den nye ledelse må derfor ikke få tilslutning blandt Norges Husmorforeninger.

De "engelske bomber" i Bergen.

Vi skrev i forrige nummer at det fra tysk hold blev bestent at det var engelske bomber som hadde skadet hus, drept og såret en del sivile. Nu er det arr stort folk i Bergen som har sagt at det var tyske anti-luftskyts som hadde forårsaket ødeleggelsene, ikke bomber.

Nye arrestasjoner.

Formannen i Handelssstands forbundet, direktør Erling Steen, og formannen i sakførerforeningen, advokat Henning Bødker blev av det tyske sikkerhetspoliti arrestert torsdag den 12. juni. Likeså er forfatteren Arnulf Overland arrestert.

GIDSlene fra Stavanger og Haugesund.

Rector Olden og dr. Oftedal, Stavanger, og ingenier Helland Hansen og Ingvald Meling, Haugesund, sitter nu i Møllergaten 19. Driftsbestyrer Holt Aanesen er løslatt.

LOSLATELSE.

Oberstleitnant Hanson, som var generalstabsjef i Nord-Norge og leitnant for O. Hannevig som ledet militæroperasjonene i Vinje i Telemark, er løslatt fra Møllergt. 19. Hannevig blev arrestert i slutten av august og har sittet til nu uten dom. Videre er Halvard M. Lange helt løslatt etter å ha sittet inne i 9 1/2 måned uten å være fremstillet for noen rett.

Henvendelsen fra de 43 organisasjoner.

De som hadde undertegnet henvendelsen til Reichskommissar fra de 43 organisasjoner blev innkalt til et møte som Reichskommissar lordag den 14. juli. Motet blev inidlertid utsatt til idag (18/6) kl. 11.

Fra den frie norske presse.

Utdrag av "NORSK RETTSTIDENDE" nr. 3/6 1941.

Norsk syn på statsrettenes utvikling i Norge.

Av advokat J.B. Hjort.

Det norske folk har gjennom sin skiftende historie holdt seg fast ved den statsrettslige grunnsetning at suverinitet utgår fra folket selv. Dette forhold har helt fra Norges samling og opp til våre dager gang på gang giss sig kraftige utslag. Det har gitt det norske folk dets karakter og har hindret at det har mistet sin egenart tross frivillige eller tvungne forbund med andre makter.

5. Det er av mange grunner vinskelig for oss nordmenn å uttale oss innstende om det som hendte omkring 9.april 1940. Den endelige behandling herav får utstå til senere tider.

Hvordan det enn er hermed, så skulde i forholdet mellom den tyske okkupasjonsmakt og befolkningen i Norge de regler gjelde, som Haag-konvensjonene av 1907 har fastlagt og som både Norge og Tyskland i sin tid har vedtatt. Disse 14 forskjellige konvensjoner er en gjensidig bebyrdende avtale mellom partene og nå selv sagt gjelde fullt ut for den begge. Den ene part kan ikke håndheve de bestemmelser som passer ham og si at resten, som motparten har fordel av, ikke gjelder.

Denne nokså selvsagte bemerkning er nødvendig fordi dr. Schiedermeir synes å mene, at art. 43 i Haag-konvensjonens landkrigsreglement ikke skal gjelde i Norge under okkupasjonen, visstnok fordi han mener at tilstanden mellom Norge og Tyskland ikke er noen krigstilstand.

Det siste er dog ikke fastslått med sikkerhet. For det første innledes den tyske utgave av Førerforordningen av 24. april 1940 (HBB.1940 s.677) med følgende ord som - uvisst av hvilken grunn - er sløifet i den norske "Die Regierung Nygaardsvold hat durch ihre Proklamation und durch ihr Verhalten, sowie durch die nach ihren Willen statfindlichen militärischen Kampfhandlungen zwischen Norwegen und dem Deutschen Reich den Kriegszustand (uthvet her) geschaffen." For det annet har vi de tyske dommer for at Norge og Tyskland har vært i krig med hverandre siden 9. april 1940, og er det framdeles, se f.eks. Prisenhof Hanburgs dom av 4. oktober 1940 i den såkalte "Thistlebrae"-sak som nettop henviser til nevnte innledning. Dommen er påpekt fra norsk side.

For det tredje håndhever tyske krigsretter i Norge konsekvent landkrigsreglementets bestemmelser, f.eks. i spionasjesaker. Selv om dommene ikke er eksekvert, er dog i medhold av art. 29-31 og de med hjemmel heri gitte tyske straffebestemmelser en rekke nordmenn blitt dømt til døden, jfr. som eksempel Reichskriegsgerichts Feldurteil av 28.august 1940 i sak mot Rendedal, dr. Solenm. fl.

For det fjerdede praktiserer den tyske militærforvaltning i Norge daglig bestemmelser i art. 52 om rekvisisjoner og 53 og 55 om bruk av offentlig eiendom o.l.

At de tyske myndigheter i en rekke tilfelle håndter etter krigslovene i og overfor Norge er derfor utvilsont.

Det må da være selv sagt at art. 43 som er en bestemmelse i den norske befolkningsfavor også må gjelde.

Nå burde det selv sagt ikke være noen fordel for Norge i å hevde at tilstanden mellom Norge og Tyskland er en krigstilstand. For en skulle jo tro at en tilstand som ikke er krig, burde være til større fordel for befolkningen i et besatt område. På priserettens område har det f.eks. lykkes å oppnå en utsettelse av prisesakene, derved at de norske skip er oppført på en såkalt liste B, hvis endelige skjebne først avgjøres ved krigens slutt. I denne forbindelse bør også frigivelsen av de norske krigsfanger nevnes. Tilsvarende skulde på andre områder en "ikke-krigstilstand" i tilfelle sikre oss større fordel enn en krigstilstand også på de områder som art. 43 behandler. Det er i allfall lite system-

atisk å hevde på den ene side at Norge og Tyskland ikke er i krig med hverandre og på den annen gjøre gjeldende at den norske befolkningens stilling overfor okkupasjonsmakten skal være ugunstigere enn Haag-konvensjonen foreskriver for et land som er besatt under krig. De rettigheter et slikt land har må være det minste vi har krav på under den nærværende situasjon.

Hvis derfor de fordeler som art. 43 omhandler endog sikres befolkning i et under krig okkupert område, så må de formuftigvis gjelde desto mindre tilstanden skal være en velvilligere enn krigstilstanden.

6. Art. 43 bestemmer: "Når den lovmessige makt faktisk er gått over til den som har besatt området skal denne treffen de forholdsregler, som der adgang til for såvidt mulig å gjennoprette og sikre den offentlige orden og det offentlige liv, idet landets gjeldende lover respekteres når det ikke foreligger absolutte hindringer herfor." (Uthvet her). Uttrykket "lover" svarer til rettsordenen i videste omfang.

I den Führerforordning av 24. april 1940 som er grunnloven for den tyske civilforvaltning i Norge heter det ordrett: "For ~~xx~~ å sikre opprettholdelsen av den offentlige ro og det offentlige liv i de norske områder som står under de tyske troppers beskyttelse forordrer jeg", hvoretter §§ 1 og 2 kommer bestemmelsene om innsettelsen av en Reichskommissar. I § 3 heter det så videre, sammenlign art. 43: "Den rettsordenen som har gjort hittil blir i kraft så langt dette er forenlig med bestemmelserne. (uthvet her). Reichskommissar kan gjennom forordningen skape ny rett."

Det innskytes her at det er to oversettelser i de siterede ord fra den tyske teksten i forordningen av 24. april 1940 som er av interesse. For det første sier den tyske teksten: "Das bisher geltende Recht" hvor den norske sier "den rettsorden" o.s.v. "Das Recht" er altså retten i enhver henseende, sammenlign "Gjeldende lover" i art. 43. For det annet sier den tyske teksten at Reichskommissar "kann Recht setzen" hvor den norske teksten sier "skape ny rett". Den norske tekst sier sproglig sett noe mer enn den tyske. Hensikten er dog klar: Reichskommissar er den som kan gjøre de forandringer i gjeldende rett som er nødvendig hvor denne er "en absolutt hindring" under okkupasjonen.

Sammenholder man forordningen av 24. april 1940 med ordlyden i art. 43 blir en slått av at det åpenbart har vært der Führers hensikt å bygge den tyske forvaltning i Norge på folkerettens bestemmelser, som rimelig er.

Formålet med art. 43 var som IV Haag-konvensjonens innledningsbestemmelser å minske krigens onder, å beskytte civilbefolkningen i det okkuperte området mot "hærforernes vilkårlige skjønn" og å stille "befolkningsene og de krigførende lande under beskyttelse av folkerettens grunnsætninger, således som disse fremgår av fastslått bruk mellom siviliserede nasjoner, og av menneskelighetens lover og den offentlige samvittighets krav." I henhold hertil har okkupanten rett og plikt til å sikre orden i området, men gjeldende rett skal bestå uforandret "når de ikke foreligger absolute hindringer herfor". Reichskommissar har i skrivelse av 3. desember 1940 til Høyesterett hevdet, at det er han som utsører det nødvendige skjønn herom.

Okkupasjon er en mellentilstend av faktisk art, hvorunder de gamle statorganer med støtte i sin hærmakt som en slags negotiorum gestor forvaltet besatte området. Fordi varige forandringer må vedtas av folket selv friwillig etter freden, eller tvungen som følge av en fredstraktat, skal de etter folkeretten ikke frentvinges under okkupasjonen, da folket er uten eget styre. Dette gir art. 43 uttrykk for.

7. Inntil 25. sept. 1940 hadde Reichskommissar bare i liten grad ved forordninger forandret gjeldende rett. Det var i alt gitt 3 forordninger, 17. august om fiendtlig formue, 31. august om Deutscher Gerichtshof og 22.

september om avlevering av våpen.

De to første var ikke rettet mot egentlig norske interesser. Den siste har formentlig sin militære grunn. Hva det ellers måtte til av bestemmelser ble gitt av Administrasjonsrådet, som hva dr. Schiedermeir riktig gjør opmerksom på var et upolitisk organ. Dette var en direkte nødvendighet under krig og okkupasjon, ikke bare fordi Administrasjonsrådets bevegelsesfrihet måtte være sterkt begrenset av hensyn til okkupasjonsmakten, men også fordi Administrasjonsrådet ikke kunde støtte sig til noen valghandling fra folkets side. Som nevnt i innledningen er dette hensyn av største betydning her i landet. Administrasjonsrådet holdt seg derfor strengt til en saklig bearbeidelse av de forvaltningsoppgaver som meldte seg. I de fem måneder det forestod det indre styre arbeidet det på en måte og med et resultat som vi er dypt takknemlige for. Det kunde da også glede seg ved at alle lag i folket lojalt fulgte dets bestemmelser, selv hvor disse formelt lå utenfor den utoverstående makts kompetanseområde. En kan si at Administrasjonsrådet ved sitt arbeid skapte seg en slik basis at det statsrettslig sett, tross sin ekstraordinære tilblivelse kunde representere det norske folk i det okkuperte området overfor okkupasjonsmakten.

Etter den 25. september har Reichskommissar utfordiget 11 forordninger, hvorav de 7 ~~xx~~ i ganske annen grad enn de før nevnte berører indre norske anliggender, nemlig forordning av 25. september om forbud mot andre politiske partier enn Nasjonal Samling, 28. september om de konstituerte statsråder, 2. oktober om Innenriksdepartementets forretningsområde, 4. oktober om avskedigelse og forflyttelse av offentlige tjenestemenn av hensyn til den politiske nyordning (jfr. tilleggsforordning av 2. april 1941), 7. oktober om forbud mot virksonhet til forden for det norske kongehus, 23. oktober om vorn mot engelsk spionasje (som formentlig har et militært formål) og derfor er uten interesse her, jfr. tilleggsforordning av 21. februar 1941), og av 21. oktober om Folkedomstolen. Hertil kommer så forordningen av 1. mars 1941 om radiosendere og av 7. mars om norske skips avgang fra norske farvann (som formentlig begge har militært formål).

Med støtte i disse 7 forordninger er det så kommet en strøm av nye forordninger fra de konstituerte statsråder. Denne virksomhet går tydeligvis langt utover de forandringer som er nødvendige av hensyn til okkupasjonen. Dens formål er, som dr. Schiedermeir uttrykker det, "at det nå, så å si over den gamle grunnlov føres opp et statsrettslig nybygg". Det er altså m.a.o. en indre norsk omdannelse, som gjennemføres ved et samarbeid mellom okkupasjonsmakten og det eneste av denne tillatte parti Nasjonal Samling.

Det hører ikke hjemme i dette tidsskrift å ta standpunkt til den politiske side av denne sak. Forsøker man imidlertid å bedømme denne omdannelses statsrettslige sider ned juristens kjølige ro, kan man slå fast følgende:

De konstituerte statsråder har ennå ikke statsrettslig hjernel for sitt virke i norsk rett. De kan ikke utlede sin kompetanse fra den norske folkesoverenhet, hvis bærer er det norske folk, slik det er sammensatt og lever i dag. De er ikke kommet til makten ved noen norsk statsretts-handling. De er utnevnt av Reichskommissar som ifølge § 1 i Führer-forordning av 24. april 1940 varetar det tyske rikes interesser og er den øverste myndighet i sivile saker i Norge under okkupasjonen. Ifølge § 1 i forordningen av 28. september 1940 er de konstituerte statsråder også "likeoverfor Reichskommissar ansvarlige for en velordnet forvaltning av sitt virksonhetsområde". Ifølge meddelelse fra Justisdepartementet av 15. januar 1941 blir de kst. statsråders forordninger forlagt for Reichskommissar til godkjennelse før utfordigelsen.

Nå er det folkerettslig sett ikke noe ivcien for at en okkupant hvor det er nødvendig kan oppnevne en okkupasjonsregjering, bestående av borgere i det okkuperte land. En slik ordning kan under visse forutsetninger muligens ha sine fordeler, hvis denne regjering evner å formedle det i og for sig uhyre vanskelige, nødtvungne samarbeid mellom

okkupant n og befolkninga i de okkuperte l m. Det kunne ikke komme 4. endog tenkes at en slik ordning kunde fungere før friksjonsfritt enn et rent fremmedstyre. Som okkupasjonsregjering måtte den da holde seg innenfor det område som art. 43 i Landkriegsreglementet trekker opp, altså nøye seg ned å skjøtte de løpende forretninger. Det måtte da ikke være tale om nyordning ned virkning utover okkupasjonstiden. I vårt tilfelle er det imidlertid, som også dr. Schiedermair påpeker nettopp hensikten å tilstrebe en nyordning, "som em i det norske folks interesse og tjener det til nytte". I en betenkning av 30. desember 1940 til Justisdepartementet anfører dr. G. A S T R U P H O E L bl.a. "Det foreligger en hel folkerettsstridig og forfatningsstridig tilstand som medfører at de utfordrede forordninger til stadighet og på samme måte beveger seg utenfor de rettslig begrunnede enemarker. Som nevnt må man nemlig formentlig oppfatte stillingen dinthen at Reichskommissar direkte har utstyrt de kst. statsråder med en forordningsmyndighet som går langt videre enn den han selv etter Haag-reglene har, og at han forlanger at disse vidergående forordninger skal respekteres og gjennemføres ganske som alle andre. Stillingen er videre den at de kst. statsråder således utvidede forordningsmyndighet ikke kan forsvarer etter rånsippene om den konstitusjonelle nedrett." Disse dr. Hoels betraktninger skal jeg ikke ta standpunkt til. De gjengis her til belysning av problemet.

Derved kommer vi opp i helt andre statsrettslige spørsmål, ikke minst i Norge, hvor som nevnt arv og tradisjon har slått fast at suvereniteten utgår fra folket, og nyordningen altså må bestemmes av dette selv. Derved oppstår, som vi altså ser, vanskeligheter for okkupasjonsmakten, for det parti som i samarbeide med den vil gjennomføre nyordningen, og for folket selv. Befolkningsens til motstånd i nødvendigheten av den militære besettelses midlertidige konsekvenser for det daglige liv, protesterer p, forskjellig måte mot okkupantens varige initiativ på det innenrikspolitiske område, og mot det parti som i ly av okkupasjonen vil tvinge gjennom en nyordning som folkets flertall ikke har bedt om eller ennå har godkjent.

Denne tilstand er faktisk noe annet og mer enn en okkupasjon. Nasjonal Samling hevder da også selv at den er en revolusjon ned okkupasjonsmakten støtte. Da en revolusjon populært sies å komme nedenfra, kan en kanskje heller si et statskupp. "Det som skjer ved en revolusjon", (hvilket begrep i teorien også omfatter statskuppet), "er dette at den bestående stats kompetanseregler, den gjeldende statsrettslige ordning, faktisk tilsladeses av personer, som tar makten i staten ved ulovlige midler og utsøver makten uten hjemmel i den gjeldende rett." (Castberg: Norges Statsforfatning i 1935 s.13). I Folkdomstolens dom av 4.mars 1941 i saken mot Johan Peter Schwingel o.fl. heter det: "Handlingen innebefører således en demonstrasjon mot den nye tids retningslinjer og er forsåvidt av karakteren revolusjonær karakter. (Uthvet her). Derved er det klart at vi er langt utenfor området for Landkriegsreglementets art. 43.

Spørsmålet er da hvorledes det som skjer idag kan bedømmes ut fra disse synspunkter. Det vil avhenge helt av om den nye ordning innen rimelig tid og på fritt grunnlag klarer å få almen tilslutning i folket eller ei. Derved er vi kommet tilbake til utgangspunktet, folkesuvereniteten.

Mordet på

Nordahl Grieg.

Fra frihetsavisen "Vi vil oss et land", januar 1941.

Better at politiet slo ned på hirden først nøyontesteret den 13/12, fulgte hirdoppstyrke neste dag på flere steder i byen, særlig i tollbugata. Her slo hirden ned unge gutter, gamle menn og kvinner og arresterte bl. a. 5 politikonstabler. En av disse fikk et slag i hodet av en jernstang så han døde. Norderen gav fra. Han er hirdmann.

Sandag den 18/12 hadde det tyske politiets myndigheten i sentrum i stedet for vårt vanlige politi. De fikk hirden regjere som den ville. De slo ned og arresterte av hjertere lys.

Før å få i stand disse oppstyrer hadde hirden fått hit til byen den verste ramp som er til mulig fra alle kanter av landet.

Rådgivende departementets forordning av 16/12 har hirden full myndighet til å arrestere hvem som helst. Kunngjøringen har de anledning til å tilkalle politiets assistance hvis de ikke skulle klare det allens. Vi nordmenn kan ikke få politiets beskyttelse mot hirden. Vi må vente dette påbeldiktatur med iskold forsikt.

Husk: Hirdens oppgave er å lage oppstyrer. Dette skal nå utnyttes i propagandaen hvor hirden skal fremstilles som "Forsvarene av orden og rettferd".

Oslos befolkningens besindighet gikk hirden på nervene. Dette drev den til skjendelseshandlinger på Handelsgymnasiet, som selv tyskerne tok avstand fra. Men de ga seg ikke. Oppstyrerne skulle igang, og så hadde de ikke noe annet å gripe til enn krigen mot binders.

La oss ikke gjøre samme dumheten som ble gjort i Tyskland 1932/34, hvor E.A.hirden fikk det akkurat som den ville ha det.

Når de kommer igjen, så husk: Hirden må ikke få lage sensasjon. Gå langt utenom den. Til den ihvel. Kjap. Et medlem av hirden er ikke en krigs-

Var tid koser, og når signaler blir gitt til samlet aksjon, tar vi kampen opp med rene Vapen.

Inntil da: Iekald ro og passiv motstand.

Better hirdskandalen i Stortingsgata innleverte politimesteren i Oslo og utrykningssejfen Schønning sine avkjedesknader. Disse ble ikke innvilget. Men politimesteren ble lovet at det skulle bli foretatt opprensning i hirden og Schønning ble overflyttet til sin gamle stilling i trafikkpolitiet. - Den nye hitlerhilsen har mistt veldig motvilje hos politiet. Hele ledelsen og en god del av de underordnede i politiet i Kristiansund har av den grunn sagt og følt sin avkjed. Forelippig er derfor hilsenen bare gjennomført i storbyene.

VI ber enhver som får tak i dette og lign. skriv om snarest i mangefoldsvisse eller skrive av så mange eksemplarer som mulig og send dem videre.

Målet er: ET FRITT FOLK I ET FRITT NORGE.

KONG HAAKON 7. TILBAKE TIL NORGE'S TRONE

Se vere vigg til Hel/ kvar redde svikare i Noregs land./ Kvar den som trulaust for/ i verk og svikfult ord/ mot heim og fedrajord - døyd vere han. - Heng han i nestg tre/ grav han sogn postfengd ned på ubygdy/ Og ingen gravstein grav pa denne haugen sta./ Hans namn i glasyn Små-nytt fra mange kanter.

Gjøvik: Arbeidsformidlingen på Raufoss har anvist 620 mann arbeide. Der av har jordbruksfjært 20 - tyve - mens fabrikken og torvmyrene som leverer brendsel til fabrikken har fått 600. Bøndene står uten arbeidshjelp mens fabrikken, som leverer til tyskerne, går for full fres.

Fra "Tidens Tegn", nr. 87, 18.juni 1941:

Ånd av samme ånd.

Tre forgrunnsskikkelse i vårt nasjonale liv er arrestert samtidig: den radikale dikter Arnulf Øverland, formannen i det typisk borgerlige handelsstandsforbundet, Erling Steen, og den første tillidsmann for de praktiserende jurister, advokat Henning Bødtker.- Ingen vilde for snaue to år siden sagt, at de tre skulle komme på nr. 19 for samme sak. At så skjedde forteller noe vi bare ante, men ikke visste: Vi er av samme ånd og den ånd som vi finner igjen i Coolet Vogts dikt i nr. 13. av denne avis. Og det er den samme ånd som utenriksminister Lie talte i da han fra London sa at vi når freden kom uten hat skulle ta fatt på oppbygningen av rett og fred.- Det er dette fellesskapet i ånd, tro og vilje som gjør at vi i denne tunge tiden kan bygge vårt daglige liv på tre ting:

Taknemlighet overfor fortiden som har gitt oss mere enn vi forstod.

Glede over nutiden som viser at det egentlige i det norske folk holder.

Ansvarsfølelse overfor fremtiden, for vi vet at den avhenger av at hver av oss holder ut.-

Alt gjør at det for den enkelte blir det dagelig mere personlig å tenke på det gamle ønsket hvormed Stortinget blev vigslet:

GUD BEVAR KONGEN OG FEDRELANDET !

Professor Jacob S. Worm-Müller holdt i radio i 1939 et foredrag om Englands første mann, Winston Churchill i serien "Statsmenn og folkeførere":

Vi citerer: "Når jeg idag har valgt å tale om Winston Churchill, er det ikke bare fordi han er en av verdens mest fascinerende statsmenn, på en gang en handlingens mann og kunstner, en dynamisk personlighet, fylt av en mektig lidenskapelig energi, en sterk vilje, beslutsomhet, ansvarsfølelse og en lysende inteligenς, som i et lynglimt ser selve tingenes virkelige vesen, men først og fremst fordi han i den fryktelige krise som gjennemryster verden, er dagens mann, en av de få som er jevnbyrdig med diktatorene i kraft, hurtighet, visjon og framfor alt lynsnart mot, og som klarere enn noen annen statsmann har forutsett og forutsagt hva som ville og måtte skje.

Omstridt som få, hatet av de politiske middelmådigheter, som fryktet geniet, kritisert og misforstått ved sine politiske svingninger, sin temperamentsfulle, uvørne oppførsel, er han allikevel i en stor krise eller krig den selvskrene leder for Storbritania. -----

Han (Churchill) laget en gang et utkast til en inskripsjon til et minnesmerke i Frankrike. Det lød slik:

"I krig beslutsomhet. I nederlag tross. I seiér storsinn. I fred godvilje".

Denne innskriften ble ikke brukt. Kan hende den dag kan komme da Winston Churchill med egen hånd risser disse ord inn i historien. Skulde det forferdelige likevel skje, er det en trygghet å vite denne ridderlige natur; denne höysinnede, vidsynte statsmann, denne Englands stolteste skikkelse på Storbritanias kommandobro."

Straffelovens §83:

Den som rettsstridig søker å bevirke eller å medvirke til at Norge eller nogen del av Riket bringes under fremmed herredømme eller innlemmes i en annen stat, eller at nogen del av Riket løsrives, straffes med hefte i mindst 8 år eller med fengsel fra 8 år inntil på livstid.

Nr. 15. f.d.f.n.p.

NU GJELDER DET Å TA KAMPEN OPP !

Den 15. mai dette år ble det som bekjent sendt en henvendelse til Terboven, undertegnet av 43 organisasjoner, representerende praktisk talt hele det norske folk. Skrivelsen inneholdt en protest mot NS' voldsfremferd.

Den 18. juni var representanter for samtlige organisasjoner innkalt til møte i Stortingssalen, hvor terboven og konst. Hagelien holdt taler. Resultatet var at en rekke organisasjoner ble oppløst. I de andre ble styrrene uten videre avsatt og erstattet med NS- og hirdfolk. En lang rekke av de som underskrev sitter nu fengslet fordi de gjorde det som deres forening hadde pålagt dem.

Det norske folk er blitt utfordret og har tatt imot utfordringen. Vi skal nu vise at det norske folk står samlet bak sine tillitsmenn. De "besatte" organisasjoner er fra nu av å betrakte som rene NS-organisasjoner. De er derfor nu i full opplosning. Ingen nordmann kan derfor lenger stå i noen av de nedennevnte organisasjoner. De som ikke har meldt seg ut ennå må gjøre det umiddelbart!

Det skjer skriftlig både til krets og til forbundet. Det gjelder samtlige medlemmer og styrer.

Statstjenestemannsforbundet.
Norges Farmaceutiske Forening.
Den norske ingeniørforening.
Norske Arkitekters Landsforbund.
Norges Handelsstands Forbund.
Den norske Sakførerforening.
Embedsmennenes Landsforbund.
Norske Forsikringsselskapers
Forbund.
Kvinnelige Telegraf- og Telefonfunksjonærers Landsforening.
Kommunale Funksjonærers Landsforbund.
Den norske Lægeforening.
Embedskontorfunksjonærernes Landsforening.
Norsk Forstmannsforening.
Norsk Sykepleierskeforening.
Norske Kvinners Nasjonalråd.
Telegrafmennenes Landsforbund.

Den norske Tannlægeforening.
Norsk Tolderforening.
Norges Lærerlag.
Norges Lærerinneforbund.
Den norske Dommerforening.
De høgere skolers landslærerforening.
De høiere skolers landslærerinnenforening.
Norsk Lektorlag.
Den norske kirkes presteforening.
Statstjenestemannskartellet.
Norges Husmorforbund.

NS misbruker på en forbrytersk måte navn på privatpersoner og foreninger. Dette har i utstrakt grad vært til-felde med de navn og foreninger som har stått under en rekke opprop som NS har sendt ut i de siste dager. Således er Norsk Kommuneforbund satt under et opprop uten at styret, sekretariatet eller noen av medlemmene overhodet har visst noe om det.

Direktør i direktoratet for Industriforsyningen, Alf B. Bryn, stod således som første mann under ett opprop, tiltross for at han aldri har skrevet under et slikt opprop. Han tilhører nemlig ikke forrederne og aldri vil bli å se i deres rekker.

Til fagforeningene.

Forrederne i NS og i fagforeningene prøver å gi det utseende av at en del av fagforbundene har gått inn for "den nye tid". Dette er svindel. Fagforbundenes navn falskt benyttet. De norske arbeidere står fast og samlet og vil fortsette å kjempe sammen med den øvrige del av det norske folk.

Fagforeningsfolk! Dere må nu være forberedt til å møte det som kommer og for alvor ta kampen opp!!

Dette sirkulære må spredes stadig videre. La alle nordmenn lese det! Send det anonymt i posten fra ditt hjemsted. Det er det norske folks svar til Terboven det gjelder! Og det skal være samstemmig og norsk!

den frie norske presse.

Det trumper jernskodde heler.

Det trumper jernskodde heler
i takt på vår norske jord,
fremmede hender stjeler
maten i fra vårt bord.
Alt det vi satte høiest,
nå blir det møtt med spott,
kvinnene våre blir skjendet
og brødrene våre slått.

Det vaier fremmede fanel
over vårt eget land,
fremmede hender raner
alt det de bare kan.
Trærne som ruver i skogen,
slagtekveg, korn og fôr,
hosten som går foran plogen
og fisken fra hav og fjord.

Vi eier jo intet mere,
havd nytte å være sterk,
de kan jo eksplitere
selv våre henders verk.
Det river og sliter i hugen
det er som en evig ild:
det at vi gagner vår fiende
ved bare å være til.

Men ikke vil vi fortvile,
de skal ikke kue oss,
Verden skal se oss smile
alltid i åpen tross.
Hånen skal herde hugen
og hugg skal gjøre den hård,-
Norge får sterke sønner
til kampen om frie kår.

Det blir kanskje neste sommer,
det tar kanskje nok ett år,
men dagen og stunden kommer
da frihetens time slår.
Da skal det norske folket
fra Lista til lengst mot nord
atter- og nå for alltid-
vinne sin fedrejord..

Winston Churchill.

Vi citerer fra professor Jacob Worm-Müllers radioforedrag om Englands første mann "Winston Churchill". Fra "Statsmenn og Folkeførere" utgitt av Norsk rikskringkastning 1939.

"Når jeg har valgt å tale om Winston Churchill, er det ikke bare fordi han er en av verdens mest fascinerende statsmenn, på en gang en handlingsmann og kunstner, en dynamisk personlighet, ~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~, Fylt av en mektig lidenskapelig energi, en sterk vilje, besluttssomhet, ansvarsfølelse og en lysende inteligenς, som i et lynglimt ser selve tingens virkelige vesen, men først og fremst fordi han i den fryktelige krise som gjennemryster verden, er degens mann, en av de få som er jevnbyrdige med diktatorene i kraft av vilje, hurtighet, visjon og fremfor alt lynsnart mot, og som klarere enn nogen har forutsett og forutsagt hva som ville og måtte ske.

Omstridt som få, hatet av de politiske middelmådigheter, som frykter geniet, kritiser og misforstått ved sine politiske svingninger, sin tempramentsfulle ~~varne~~ oppførsel, er han allikevel i en stor krise Churchill i get engang et utkast til en inskripsjon til et minnesmerke i Frankrike. Det lød slik:

"I krig besluttssomhet. I nederlag tross. I seier storsinn. I fred godvilje."

Denne inskripsjon blev ikke brukt. Kan hende den dag kommer da Winston Churchill med egen hånd risser disse ord inn i historien. Skulde det forferdelige likevel skje, er det en tryghet å vite denne ridderlige natur, denne høysinnede, vidsynte statsmann, denne Englands stolteste skikkelse på Storbritannias kommandobro".

Rjukan.

"Rjukan Dagblad" skrev i sin spalte 3.1.39. for dagen da Rudolf Hess dro til England: "Wenn man eine Reise tun, kan man was erzählen."

2.

Fra "Alt for Norge" nr.27, 26.juni L941.

Mere om henvendelsene fra de 43 organisasjonene.

Møtet hos Reichskommisar den 18 juni som vi omtalte ganske kort i vårt forrige nummer, blev meget dramatisk. Samtlige de som untertegnet Melleshenhenvendelsen fra de 43 organisasjoner var innkallt til å møte i Stortingssalen kl 11. Chefredaktøren for Oslopressen var også innkallt. I Stortingssalen var Wergelands bekjente maleri av riksfortaklingen på Eidsvoll dekket over med et rødt klede som var forsynt med den tyske ørn og hakekorset. En rekke tyske S.S folk og sivile gestapofolk var tilstede i Stortinget. Reichskommisar Terboven begynte med lav røst en tale full av hans vanlige freidige og usannferdige påstander. Mitt i talen kalla han frem direktør Frank (Handelsforsundet), Bueland (Samorganisasjonen) Th. Henriksen (Kommuneforbundet) Dr. Berner (Lægeforeningen) og Rømme (Postforbundet). Samtlige fikk skjennepreken som endte med at nu kunde de "in Stillheit und Dunkelheit" få anledning til å overveie sine misgjerninger. Døren gikk op og inn kom gestapo som førte alle 5 rett ned i Møllergaten 19.

Da Terboven var ferdig, trådte Hagelien frem og leste opp forordning av 17 juni om foreningene (inntatt i Osloavisene igår) Hagelien virket synlig nervøs. Han meddelte at enkelte foreninger var opløst. Dette var særlig videnskapelige foreninger. For de andre foreninger var det opnevnt N.S. kommisarer og etterhvert blev så foreningenes representanter og de nye $\frac{M}{N} \frac{S}{S}$ kommisarer ropt frem hvorefter de avmarsjerte til de respektive kontorer hvor $\frac{M}{N} \frac{S}{S}$ kommisarene så skulde overta ledelsen. Størst opmerksomhet vakte det at forsikringsforeningen var blitt tildelt den store forsikringssvindler Alf Whist som sin Kommisar. Du verden hvilken grottid det for mislykkede individer under gjennemførelsen av nyordningen i Norge. Den norske sakførerforening fikk Overrettsakfører Niels Nielsen som kommisar. Han fikk allerede lørgag nervøst sammenbrudd, og

bad seg entlediget. Herr Nielsen har alltid vært en sympatisk mann. I statstjenestemannforbundet blev Håkon Rud avsatt og som ny kommisar blev innsatt en ung sekretær Sven Getz, bedre beryktet som son av obert Gots. Lørgag den 21 juni blev formann Narvestad i lokomotivforbundet ari mens han stod på formannsplassen og ledet landsmøtet. Efter arrestasjonen gjenvalgte landsmøtet han enstemmig som formann.

Reaksjonen er voldsom over Terbovens ubeherskede og usannferdige tale i Stortinget og Hageliens inngripen overfor foreningene. Det sies forresten at Terboven selv til å begynne med ikke reagerte så sterkt over henvendelsen fra de 43 organisasjoner men helst ønsket å få en samtale i gang med organisasjonene, men det er Quisling selv som er ophav til hele forestillingen i Stortinget og til det som etterpå er hendt.

Styret i arkitektenes landsforening har nedlagt sine hørvø. Det samme har styret i Ingeniørenes Osloavdeling gjort og Landsstyret følger etter. Både i Ingeniørforeningen og Lægeforeningen pågår det masseammeldelse, men man bør nu være opmerksom på at postvesenet i Oslo har fått ordre om å stanse all rekomandert post til foreningene. Rekomandert post skal bli liggende i 14 dage også returneres avsenderen. Herved håper man å ståhse utmeldesene. Styret i norsk presteforening har nedlagt sine hørvø. I dommerforbundet likeså. I Handelsstandsforbundet det samme. Likeledes i den norske tannlægeforening. Nøiaktige opplysninger fra andre foreninger foreligger ikke i de øieblikk dette nummer går i pressen, men fra alle foreninger og forbund mottar vi den samme innstilling: ut av styret ~~xxxforeningene~~ og samtidig av foreningen, som en protest mot forordningens paragraff i 2ddet avsnitt om at foreningene skal ledes i samsvar med den politiske nyordnings krav.